

Universitätsbibliothek Paderborn

Homiliæ Qvadragesimales Reverendissimi D.ni P. F. Hieronymi Baptistæ De Lanvza Venerabilis memoriæ Episcopi Barbastrensis & Albarrazini, Ord. FF. Prædicatorum

Ex Hispanico idiomate in latinum perfectè fideliterq[ue] iuxta posteriorem omnium, nouamq[ue] editionem translatæ, & ab innumeris cùm S. Scripturæ, tùm SS. Patrum typographicis erroribus emendatæ ... cum triplici Indice ...

**Lanuza, Jerónimo Bautista de
Antverpiæ, 1649**

§. 19. In valle Tophet depingit Isaias infernum.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-52962](#)

proferunt fructus: ita quoque nobis illum depingit locum tormentorum, in ijs quæ cognoscimus maximè terribilia. D. Ioann. Lepius expontur sub umbra, stagni ignis, cuius cum si vis maxi- me feruens, & efficax, quasi semper in huius de-

scriptio adducitur: *Sagnum ignis.* Similiter vocatur: *Torcular ira D. i.* Quasi Dei ira malos premit ficut vras in circulaci. Dicitur area, in qua iudex Deus damnatos tritabit, sicut olim David Ammonitas, cibibus falcatis, & vicinis propylatis acutis flumis, quibus adeo corporum ossa molebantur, ut ex eis lateces compingi posse vi-

detur: *Traduxit eos in typu laterum.* hoc autem significat: Triturabitur Moab sub eo, & illud ab aliis: *Alacne secundum alium texum: In furore tritabat, & rabugentes.* Item flumus igneus rapidusque à vul-

tu Dei minato procedens, ut videt Daniel, & alibi diximus.

§. 19. In valle Tophet depingit Isaias infer-

num.

¶ 43 Isaia vocat infernum Tophet: *Preparata est ab Iheri Tophet, à Rege preparata, profunda & di- latata, aurimata eius ignis, & ligna multa, flama Domini fecit torrens sulphure succendens eam.* Horrenda verba, singula per se, at simul summa terribiliora. *Ioxime Hierusalem vallis erat dicta Tophet, ubi Ammonita statuam exercent aeneam, ut diis suis sacra facerent vacuam, ac concavaam, intra quam concludebant puerulum, Diis sacrificandum, corpore per totam statuam exten- so, caput capitii, & brachia brachii aptatis, ut se mouere non posset, tum ignem subiiciebant, statuam accendebant aeneam, sic ut tamquam carbo igneletceret, intra quam in felix pulso in cineres re- digebatur, ut nec se posset vllatenus commouere, ne vetu parente, ex pueri vagitu, gemitu, & lacrymis ad compassionem moverentur, tympana pul- fabant, tubis clangebant, strepitorum excravabant, & sic nec ipsi parentes filij condolebant. Ei tibi symbolum inferni. A Deo *Preparata est Tophet,* Euge age miser, fessima Deum offendere, tuas le- quere voluptates, iā, ibi *preparata ardet Tophet:* *A Rege preparata est, omnipotente, cui nec sapientia debet, nec potest, cuius posse vello est.* Si Rex factius, ut olim Nabuchodonosor, accendre po- nent fornicem, cuius flammæ ad quadraginta nouem vlnas sursum ascenderent, & illam stup- pa, resina, pice, lignisque sonere: *Quid de Deo sentiendum?* Ne, quæso, stultus credide: is ob multitudinem dominatorum tibi locum defu- rum. Minime. *Profunda est & dilatata.* Nec op- tensa sequem extingendum: *Hoc non Nutrimenta.**

¶ 44 Hoc non Nutrimenta. *Ligatus manus & pedibus.* Apud dicitur: *Se- pulcus est in inferno: Nam sepulchrum est, in quo quicunque sepelitur, scilicet mortuus non po- test, frenear deitibus, inclamat, nullus te exau- diet, nec compatiat, sed Diuina in te collau- dabit astutiam. O sordes Christianos, qui voces has non attenditis, & infelicis huic mifere ciu- latus: Mundus eternum suis te tympanis exurdat, auresque ne concertans, ocludit: & hoc dia- olo placet quam maximè.*

Hortatur nos suā D. Chrysost. eloquentiā ut D. C. H. R. Y. S. mentis oculos in has peccatas, & flamas coni-

Orat. 2. in

ciamus infernales, atentas artus humi, epula-

Orat. 3. in

nis aliorumque applicamus lamentationib[us]. cre-

Orat. 4. in

dit autem ipse hoc nostram posse refomate.

¶ 45 ueni libertatem, ut quasi impossibile indicar-

huius ignis facillimos, atroxque confide-

cruciatus, & prauos non componere vniuersi-

L. 3. mo-

I.
Infernū
poner
conside
randae.
Ecl. 6.7.
40.
I. John. 3.3.
14.
1. Cor. 4.
27.
D. Greg.
L. 15. Mor.
c. 9.
§. 20.

mores: Fieri non potest, ut anima de gehenna sollicita, cito pectet. Quod illo Salomonis confirmat eloquio: Memorare nouissima tua & in eternum non peccabis. Imo sic argumentatur: Si dines illegitum est, gressus, non peccasset; quoniam autem eius non quaque meminit, ideo in eum incidit. Hoc idē intendit dialektus, ut hortum nunquam recordemur cruciatum epithoris, nunquam attendamus lamentatioibus, tympanis illis, & inaudi strepiti delectati: Tu geminus, tu ploratus o Christiane diuitis attende, non ut illi inferno condecales; sed tibi tuncas peccatori. Hic est infernus, hic vivens aliquoties descendere, vide num tibi talis conueniat locus seletato: Quis poterit habere de nobis eum ergo dehorante? Vide num tantum poles pondus perfecte tormentorum? Hec altera mente retine, sicut ait D. Paulus electus: Momentaneum hoc & leue tribulationis, nostra. Supra modum in sublimitate eternum glorie pondus operatur in nobis: non contemplabitur nobis, qui videntur. Ita dicere fecit seletator: Quod momentaneum & leue delectationis nostrae, eternum ignis & tormentorum pondus operatur in nobis, non contemplabitur, qui videntur. Et. Huius ignis coniuge pondus, ex ijs que patens, levissimus. Qualem te habes, quando calida vteris fabricula? Quis es dum rabida imadit colica? podagra dignum seu pedis torquet pollicentium dolor discruciat: si minima haec te tam impatiueret ducant: quo animo futuri sumus? Quærerit D. Gregor, quid in flammam ignis incidentius? Et addit: Hec solo auditu sunt valde terribilia, quanto magis passione.

§. 20. Hos cruciatus graphicè delineat Angelus. D. Ioannis, quorum ait, considerat iesu Christum in sanctis operatur.

M Vltum prodest electis Dei, ad patienter vita praecutis labores perfendos inferni poenarum consideratio: hanc namque eos quasi legi dominice tener alligatos, tribulationes, paenitentes tolerantes. Hoc D. Ioannes exponit qui se videlicet scribit Angelum, qui supplicia distincte describeret preparata seletatoris. Nodus o Ioannes, igne torquentis ardentissimo, sulphure ac pice eminens libet ipsum audire Propheta: Qui adorans bestiam &c. Hic bibet inde ira Dei, quoniam maxima est mero in calice ire ipsius, & cruciabatur igne, & sulphure in conspectu Angelorum Sanctorum, & ante conspectum Agni, & sumus tormentorum coruus, ascendit in scula faculorum, nec habent requiem die ac nocte. Totum au-

dio, iram esse Dei, vinum amarum quod bibunt vinum ira Dei, in calice ita ipsius. His autem figulis vini & calicis exprimit cruciatus, ut significet, quod intima penetretur, ut vim quod bibis, quod omnes corporis percurrit venas, & cordis vasa pertundit. Hac de causa Christus passionem suam vocavit calicem; quia passionis doles ad animas cordibus penetrabant interiora. Repleta est malis anima mea. Non erant iusta tormenta, talia, qualia pars sunt Christi martyres, quae teste Christo corpora tantum occiderunt: Illa vero, ut vim epocatum, fibras, venasque perfractas, hoc est, primo ipsam feuis animam cruciabant. Hic erit ignis ille interior, de quo paulo superius nobis disseruit S. Mater The-
L. 15. rethia de Iesu. Dolores erunt ita Dei, non Neom, non Phalaridis, non Daciani, non Domitian &c. Vinum ire Dei. O Deus aeternus, & quis poteritflare in conspectu tuae Regis, cuius solus consideratione, David totum temebat corpore: Non est sanctus in carne mea, & facio ira mea, non est pax offensio mea. Heu quae voces! Quis non poterat in te, & p. e. immore tuo iram tuam dissimilari? Percellit hominem ira Regis, licet vermis sit, ita ea sola viru non occidat: Indignatio Regis nuntiatur. Vultu suo commoto ac seveto tantummodo Aliuerus, dictissimum filii reginam Esther ad animi compulit deliquum. Quam tamen ut vitam suam desperabit ardentes. Furiose sive lausissima quae, leo prosternit animalia, nam eius percepit rugitu corrunt viuenter: Quid non efficit coronatum rex, leo potentissimus, ira eius horrenda, perutilemenda? Erit tormentum illud (inquit Angelus) ignis tremendum, vehementis, sulphure confusis, voracior multo Sodomorum incendio, eius collatione flamma Babylonica velut nix, frigida censemebatur. Ardebut ibi ac consumetur, non ut Sodomite, In momento, sed per iniuria seculorum scacula, nec illi, nec dolores, nec tortures, nec flammae sinuerint: In scula sculatorum, nec habent requiem die ac nocte. o flamas atrox, o sempiternum incendiun! o voraces ignes! o mortales! o fessi! o iudicium! heu quae nostra dormitabunda societas!

Modo, quæcœ, Euangelista, videamus an sunt has penas nullo videre possunt? Nequaquam: Cruciantur igne & sulphure in conspectu Angelorum Sanctorum, & ante conspectum Agni. O mirabile mysterium, damnatos videbunt Christus, Angeli, Sancti & quaeratores & patientes & torquentur, ita testatur illa. Ereditentur & videbunt cala-
uera virorum, qui presocrati sunt in me. Objecies, illis igitur hic Sanctorum Christique con-
tinuit